

A MAGYAR HIDROLÓGIAI TÁRSASÁG ÁLLÁSFOGLALÁSA

A Magyarország jelentős vízgazdálkodási kérdései c. vitaanyagáról

1. Előzmények

Az Európai Közösség vízügyi politikáját megtestesítő, 2000 decemberében életbe lépett Víz Keret-irányelv (2000/60/EK, röviden VKI) előírásai szerint a tagállamokban 2015-ig „jó állapotba” kell hozniuk a felszíni és felszín alatti vizeket, és fenntarthatóvá kell tenni ezt a jó állapotot. A VKI szerinti vízgazdálkodást vízgyűjtőszemlélettel kell megvalósítani. A VKI rendelkezéseit integrált módon a *vízgyűjtő-gazdálkodási tervezés* eszközeivel szükséges végrehajtani az érdekeltek széleskörű bevonásával. Az EU tagországoknak 2009-re kell először saját vízgyűjtő-gazdálkodási tervet (VGT) készíteniük, ami tartalmazza majd azokat az intézkedéseket, melyek eredményeként a jó állapot (bizonyos kivételektől eltekintve) elérhető.

A VGT a Víz Keretirányelvben megfogalmazott környezeti célok elérésének eszköze. Ebben szükséges rögzíteni azokat az intézkedéseket, amelyek végrehajtása biztosítja a VKI céljainak elérését. A vízgyűjtő-gazdálkodási terv tehát egy koncepcionális terv és a különböző célkitűzések összehangolása mellett tartalmazza a megvalósíthatóság (költségek, finanszírozhatóság, társadalmi támogatottság stb.) elemzését is, de nem jelenti a beavatkozások konkrét, víztest szintű részletes megtervezését. A vízgyűjtő-gazdálkodási tervet az ország egész területére, ezen belül a Duna közvetlen, a Tisza, a Dráva, valamint a Balaton részvízgyűjtőre, továbbá ezeken belül 42 vízgyűjtő-gazdálkodási tervezési alegységre egységes módszertannal kell elkészíteni.

A VGT készítése során fontos munkafázis a *jelentős vízgazdálkodási kérdések / problémák azonosítása és nyilvánosságra hozatala*. A Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium a Víz Keretirányelv előírásainak megfelelően 2007. december 22-én fél éves időtartamú társadalmi vitára bocsátotta a Magyarország jelentős vízgazdálkodási kérdései c. vitaanyagot, amely a hazai adottságok és meghatározó folyamatok áttekintése után Magyarországnak a Duna medencében elfoglalt helyzetét figyelembe véve foglalja össze az országos és a négy hazai részvízgyűjtő jelentős vízgazdálkodási problémáit. A 42 hazai tervezési alegységre vonatkozóan a környezetvédelmi és vízügyi igazgatóságok további konzultációs anyagokat készítettek 2008. elején, melyek a társadalom bevonás helyi szintjét alapozzák meg.

A Magyar Hidrológiai Társaság területi szervezetei és szakosztályai – a „Bölkényi nyilatkozatban” érintett szervezetekkel együttműködve – az elmúlt fél évben több rendezvényen foglalkoztak a témával. Az ezeken a vitákon elhangzott észrevételek összefoglalását az MHT XXVI. Országos Vándorgyűlése végezte el és kialakította az alábbi társasági véleményt.

2. A véleményezés alapelvei

Véleményünk szerint hasznos lett volna ha – számos külföldi példához hasonlóan – a magyar anyag is pontosan megfogalmazza a vízgyűjtő-gazdálkodási tervezés szempontjából „jelentős vízgazdálkodási probléma” fogalmát és annak a kritériumait, hogy mikor kell egy problémát „jelentősnek” tekinteni.

A véleményezés folyamatában azokat a vízgazdálkodási problémákat tekintettük jelentősnek

- amelyek a vizek állapotát jelentős mértékben ronthatják, és amelyek megoldásához szükséges intézkedéseket a vízgyűjtő-gazdálkodási tervekben meg kell tervezni, és
- amelyek a vizek állapotát jelentős mértékben ronthatják, de a megoldásukhoz szükséges, a vizek állapotát védő, illetve javító intézkedéseket különböző jogszabályok előírásai szerint, más tervekben kellett megtervezni és a vízgyűjtő-gazdálkodási tervben csak ellenőrizni kell az intézkedések megtervezését, végrehajtását és a vizek állapotát javító hatásukat.

Külön csoportba soroltuk azokat a jelentős vízgazdálkodási problémákat, amelyek megoldása a társadalom és a gazdasági élet számára fontos, de a megoldásukhoz szükséges intézkedéseket nem a vízgyűjtő-gazdálkodási tervekben kell megtervezni és az elérendő célok, valamint a célok elérésének határidői nem kötelezőek, a tagállamok saját döntéseitől függenek. Ezekben az esetekben csak ellen-

őrizni kell azt, hogy a tervezett intézkedések nincsenek-e megengedhetetlen, jelentős mértékben kedvezőtlen hatással a vizek állapotára a Víz Keretirányelv előírásai szerint.

A vizek állapotát nagymértékben rontó, illetve veszélyeztető, jelentős vízgazdálkodási problémákat a Duna vízgyűjtő-gazdálkodási tervének készítői és más EU tagállamok szakértői a problémákról készített jelentésben az emberi tevékenységek hatásainak típusai szerint csoportosították. Két fő típust vettek figyelembe:

- hidromorfológiai változások,
- szennyezések.

A legjelentősebb kérdésnek általában azt tekintették, hogy milyen a hatása az előbbieket okozó emberi tevékenységeknek a vizek élővilágára.

Az MHT a vitaanyagban ismertetett „kihívásokat” az előbbi szempontok figyelembe vételével véleményezte, a „kihívásokat” az egyes probléma-csoportoknak megfelelő problémaként megfogalmazva.

Az MHT az országos szinten megfogalmazott kihívásokkal foglalkozott. Javasoljuk, hogy a beérkezett vélemények, javaslatok feldolgozása során a vízgazdálkodási problémákat a négy régió és a 42 tervezési részterület esetén is hasonló módon elemezzék.

3. Az MHT véleménye a Magyarország jelentős vízgazdálkodási kérdései c. vitaanyagról

A) Azok a jelentős vízgazdálkodási problémák, amelyek megoldására szolgáló intézkedéseket a vízgyűjtő-gazdálkodási tervekben kell megtervezni

Ezek a vízgyűjtő-gazdálkodási tervezés szempontjából a legfontosabb problémák. Tekintettel arra, hogy a vizek jó állapotba hozásához, illetve a jó állapot megőrzéséhez szükséges intézkedések finanszírozásához felhasználható pénzügyi keretek várhatóan jóval kisebbek lesznek a tervezettnél, a problémákat célszerű lett volna a társadalom részvételével súlyozni.

A.1) Az árvízvédelem érdekében az elmúlt 150 évben végzett műszaki beavatkozások kedvezőtlen hatásai a vizek ökológiai állapotára

Az elfogadható szintű árvízvédelem a társadalom, illetve a gazdasági élet szempontjából is nagyon fontos tevékenység, de az elérendő árvízi biztonság szintjét és elérésének határidejét nem írja elő a VKI, így általában az a helyzet, hogy az árvízi biztonság garantálása – mint jelentős gazdasági és szociális probléma (kihívás) – a problémák harmadik kategóriájába (C) tartozik.

Ugyanakkor a tervezett tiszai árvízvisszatartó tározótereken lévő értékes vizes élőhelyeket visszaállító, illetve az ökológiai állapotukat megjavító, az évi árhullámok vizét azokhoz rendszeresen bevezető művek megvalósítása a vízgyűjtő-gazdálkodási tervek intézkedési programjai megvalósításának tekinthető. Így szakszerű tervezés és kivitelezés esetén az EU egyik legnagyobb vizes élőhely rehabilitációs programját jelentheti.

A.2) A síkvidéki vízelvezetés (belvízmentesítés), a gazdasági jellegű vízkárok megelőzése, illetve csökkentése érdekében végzett műszaki beavatkozások, illetve tevékenységek kedvezőtlen hatásai a vizes élőhelyekre

A belvizek által okozott gazdasági károk jelentős vízgazdálkodási problémának tekintendők, a károk megelőzése és csökkentése fontos feladat. A szükséges intézkedéseket azonban nem a vízgyűjtő-gazdálkodási tervekben kell megtervezni. Ugyanakkor a belvízrendszereket és a működtetésüket úgy kell átalakítani, hogy a vizes élőhely-láncok a síkvidéki területeken rehabilitálhatók legyenek. Az ehhez szükséges intézkedéseket a vízgyűjtő-gazdálkodási tervekben kell megtervezni.

A települési vízelvezetés hasonlóan fontos vízgazdálkodási feladat, de általánosságban a szükséges beavatkozások és tevékenységek tervezése a harmadik csoportba tartozik.

A.3) A természeti tényezők és emberi tevékenységek által okozott vízszintstüllyedés kedvezőtlen hatásai a felszín alatti vizekkel való kapcsolatra épülő vizes élőhelyek ökológiai állapotára a Homokhátságon

A vízszintstüllyedés által a Homokhátságon okozott mezőgazdasági károk jelentős vízgazdálkodási problémának tekintendők, a károk csökkentése fontos vízgazdálkodási feladat,

ugyanakkor a probléma megoldásához szükséges intézkedéseket nem a vízgyűjtő-gazdálkodási tervekben kell megtervezni. Így ez a probléma is a harmadik csoportba tartozik. A Homokhátságon lévő vizes élőhelyek ökológiai állapotának javítását biztosító intézkedések megtervezése viszont a vízgyűjtő-gazdálkodási tervezés feladata.

A.4) A termáلتurizmus kedvezőtlen hatásai a vizek állapotára

A használt termálvizek nem megfelelő elhelyezése állapotromlást okoz a befogadó vizekben. A termálvizek túlhasználata rontja a felszín-alatti vizek mennyiségi állapotát. Ezeknek a hatásoknak a megelőzéséhez és megszüntetéséhez szükséges intézkedések tervezése a vízgyűjtő-gazdálkodási tervezési feladatok közé sorolható.

A.5.) A vizek állapotának kedvezőtlen változásai a Duna-vízgyűjtőn osztozó országokban végzett műszaki beavatkozások, illetve tevékenységek és a nem megfelelő nemzetközi vízgazdálkodás miatt

A Szigetközben a Duna vízhozamának, hordalékszállításának, illetve a kisvízszintek csökkenését, a Szap alatti Duna-szakaszon és a Dráván a hordalékszállítás, illetve a kisvízszintek csökkenését és ezek következtében az ökológiai állapot jelentős romlását okozzák elsősorban külföldön végzett tevékenységek. A károk megszüntetését illetve csökkentését biztosító intézkedéseket a nemzetközi vízgyűjtő-gazdálkodási tervezés keretében kell megtervezni, kihasználva a VKI erre vonatkozó előírásainak lehetőségét.

B) Azok a jelentős vízgazdálkodási problémák, amelyek megoldására szolgáló, a vizek állapotát védő, illetve javító intézkedéseket különböző jogszabályok előírásai szerint, más tervekben kellett megtervezni és amelyeket a jogszabályokban előírt határidőre végre kell hajtani

Vannak a vizek jó állapotba hozásához hozzájáruló olyan intézkedések (pld. szennyvíztisztítás, mezőgazdaságból származó nitrát-szennyezés csökkentése stb.), amelyek megtervezését és megvalósításának korábbi határidejét sok esetben más jogszabály írja elő. A vízgyűjtő-gazdálkodási tervekben ezeket az intézkedéseket így nem kell megtervezni, csak ellenőrizni kell, hogy megtervezték-e és végrehajtották-e azokat és milyen volt a hatásuk a vizek állapotára. Az alábbi típusú problémák tartoznak ebbe a kategóriába:

alopintir-
vedés

B.1) A felszíni és felszín alatti vizek szennyeződése a települések víziközmű ellátásának hiányosságai miatt

A vizek szennyeződése a víziközmű ellátás hiányosságai miatt jelentős vízgazdálkodási probléma. A települések szennyvizeinek összegyűjtése és ártalommentes elhelyezése, az egészséges ivóvíz biztosítása és a „vízbázis-védelem” nagyon fontos vízgazdálkodási feladatok, azonban ezek megoldását és a megoldás határidőit különböző jogszabályok írják elő és a megoldáshoz szükséges intézkedési programokat nem a vízgyűjtő-gazdálkodási tervekben kell megtervezni.

B.2) A felszíni és felszín alatti vizek szennyeződése a nem megfelelő mezőgazdasági technológia miatt

Az ország egyes területein a vizek állapotát veszélyeztetik a mezőgazdasági eredeti szennyeződések. Ezek csökkentését és megszüntetését külön jogszabály írja elő és a megoldáshoz szükséges intézkedési programokat nem a vízgyűjtő-gazdálkodási tervekben kell megtervezni

C) Azok a jelentős vízgazdálkodási problémák, amelyek megoldásának szintje és határidője a tagállamoktól függenek és megoldásukat nem a vízgyűjtő-gazdálkodási tervekben kell megtervezni:

Az előbbi indokok alapján általában ebbe a csoportba tartozik

- az árvízi biztonság garantálása,
- a síkvidéki vízkárok megelőzése, illetve csökkentése,
- a települések felszíni vízelvezető rendszereinek fejlesztése,
- a talajvízszint süllyedés által okozott mezőgazdasági károk csökkentése a Homokhátságon

Az előbbi feladatok megoldása sok esetben nem, vagy csak nehezen választható szét az első két csoportba tartozó feladatoktól. Ezért különösen nagy súlyt kell helyezni az integrált tervezésre.

— TKT - k megp
- véleményezés fél év

4. Az MHT véleménye a Magyarország jelentős vízgazdálkodási kérdései c. vitaanyagáról

Az előbbieken alapján a Magyar Hidrológiai Társaság a vízgyűjtő-gazdálkodási tervezés során javasolja a következő fontos szempontok figyelembe vételét:

- 1) A tagállamok kormányai felelősek azért, hogy a vízgyűjtő-gazdálkodási tervekben elfogadott intézkedések határidőre megvalósuljanak, beleértve a finanszírozást is. Mindezek alapján az MHT felhívja az illetékesek figyelmét arra, hogy nagy felelősséget jelent a vízgyűjtő-gazdálkodási tervek elkészítése és jóváhagyása.
- 2) Az emberi tevékenységek által a múltban, a jelenben és a VKI időhorizontján belül (2015, 2021, 2027) a jövőben okozott „jelentős vízgazdálkodási problémákat” is figyelembe kell venni a vízgyűjtő-gazdálkodási tervezés során. Ezért különös gondot kell fordítani a vízgyűjtő-gazdálkodási tervezésnek minden olyan fejlesztési politikával és tervvel való integrálására, amely a vizek állapotára jelentős kedvezőtlen hatással lehet. Az ilyen jellegű tervezett országos, illetve nemzetközi jelentőségű fejlesztéseket (például a dunai hajózási feltételek, az árvízi védőképesség javítása), illetve az általuk várhatóan okozott környezeti károk megelőzését, illetve csökkentését kiemelten jelentős vízgazdálkodási problémaként kellene kezelni.
- 3) A véleményezett vitaanyag az ország szinte minden jelentős vízgazdálkodási problémájával foglalkozik, keverednek benne azok a problémák
  - amelyek megoldását a vízgyűjtő-gazdálkodási tervben kötelező megtervezni és amelyeket a VKI-ban előírt határidőre meg kell oldani (*A. csoport*),
  - amelyeket különböző jogszabályok alapján más tervekben kell megtervezni és a jogszabályokban előírt határidőre végre kell hajtani (*B. csoport*)
  - és azok a problémák, amelyek nagyon fontosak, de a szubszidiaritás elvéből következően Magyarország belügye, hogy milyen terv keretében tervezi meg a megoldásukat és mikorra valósítja meg azokat (*C. csoport*).

Az MHT felhívja a figyelmet arra, hogy az utóbbi tervekben csak olyan intézkedéseket szabad tervezni, amelyek összhangban vannak a VKI előírásaival.

- 4) A vízügyi szakállamtitkár bejelentése szerint 2008 végére elkészül az új magyar vízgazdálkodási politika, illetve stratégia tervezete. A jelen vitaanyagban feltárt (a C. csoportba tartozó) problémák ennek fontos elemei lehetnek. Feltétlenül szükséges azonban a problémák előbbi módon történő szétválasztása, nehogy a társadalom úgy érezze, hogy a vitaanyagban feltárt minden probléma 2015-ig történő megoldását tartalmazni fogja a vízgyűjtő-gazdálkodási terv, amelyet fél év múlva, 2008 végén társadalmi vitára kell bocsátani.
- 5) Az MHT véleménye szerint elismerés illeti azokat, akik a rendelkezésre álló szűkös erőforrások ellenére eddig határidőre teljesítették a vízgyűjtő-gazdálkodási tervezésnek a VKI-ban előírt feladatait. Ugyanakkor felhívja a figyelmet arra, hogy célszerű lenne átvenni azoknak a tagállamoknak a magyar viszonyok között hatékonyan alkalmazható tapasztalatait, amelyek sokkal nagyobb erőforrásokat tudnak felhasználni a tervezési feladatok megoldásához és így időben előttünk járnak. Vonatkozik ez a megjegyzés a jelentős vízgazdálkodási problémák azonosításának és az előttünk álló új, nagy feladatok – az intézkedési programok megtervezése és a stratégiai környezeti vizsgálatok megalapozása – módszertanára is.

Miskolc, 2008. július 3.

Hozzászólás a „Vitaanyag Magyarország jelentős vízgazdálkodási kérdéseiről”

Tisztelt Elnök Úr!

Átolvastam a fenti vitaanyagot, és az alábbi megjegyzéseim lennének az anyaggal, lévén hidrogeológus, elsősorban a felszín alatti vizekkel kapcsolatban.

Az anyagot általánosságban jónak tartom, érthetően (szerintem laikusnak is), világosan megfogalmazott dokumentum.

De nem derül ki, hogy mi az anyag célja?

Ez egy PR szintű anyag. Hiányoznak belőle az igazi finom részletek, amelyek általában az igazi társadalmi konfliktusok forrásai, és amelyet általában csak a helyszínt ismerő szakember tudhat helyesen, tehát a dokumentáció kevés a problémamegoldó szakember számára, kevés a vízgazdálkodási tervek elkészítéséhez.

Egy kicsit problematikusnak látom, hogy a felszín alatti víztestek területileg, nem mindenhol fedik le a felszíni vízgyűjtőket.

Kimaradt témakörök

Először is szeretném megjegyezni, hogy a problémakörök felsorolása országos szinten majdnem teljeskörű. Én magam azonban még két problémakört szeretnék hozzáfűzni, ami szerintem kimaradt belőle.

1. A mezőgazdaság felszín alatti vizekre gyakorolt szennyező hatása (a 2. pontba sorolnám) kimaradt.

Ha a csatornázást, mint megoldást a nitrátos vizek problémájára kiemeljük, feltétlenül ki kell emelni ezt a témakört is, mivel a megoldási lehetőség egy másik ágazatot, egy konkrét társadalmi csoportot érint.

Itt elsősorban a peszticidek használata miatt létrejött szennyeződésekről van szó. Lehet, hogy az anyag azért nem foglalkozik vele, mert főképpen az utóbbi években kezdenek az erre a problémára vonatkozó adatok összegyűlni, és kevésbé ismertek. A problémát azért tartom fontosnak kiemelni, mert nem lokális jelentőségű.

Az megint más kérdés, hogy –mivel nehezen kezelhető probléma – érdemes-e feltárni az EU-nak, nehogy valamilyen teljesíthetetlen kötelezést kapjunk?!

2. A Duna vízgyűjtő fejezetben, teljesen önálló pontként emelném ki a partiszűrésű vízbázisok helyzetét. Gyakorlatilag Esztergomtól Ercsiig folyamatosan kísérik a Duna partot a sérülékeny működő partiszűrésű vízbázisok. Ettől délre, pedig távlati vízbázisok találhatóak. Jelentőségüket mutatja, hogy a főváros teljes vízellátása (azaz csaknem 2 millió ember) partiszűrésű vízbázisokon alapszik, és nem is oldható meg másképpen.

A partiszűrésű vízbázisok speciális helyzetűek, 60-100 % a kitermelt víznek Duna víz eredetű, és csak a maradék háttér eredetű. Ezért a Duna vízminőségének alakulása nemcsak a víziélelvilág szempontjából lényeges kérdés.

A partiszűrésű vízbázisokból származó vízkészletek mennyiségét jelenleg teljes mértékben a felszín alatti vízkivételhez számolják, holott nem az. Ez jelentős tévedés.

A partiszűrésű vízbázisok esetén keverednek a tipikus folyóoldali és háttéroidali problémák. A vitaanyag a mederproblémákat csak az élővilág szempontjából említi,

ugyanakkor a kotrások miatti szűrőréteg elvékonyodás, a meder süllyedése, a part menti feliszapolódás óriási problémákat okozhat a közeljövőben. A vitaanyag azt sem említi, hogy emiatt a hajózó utak fenntartása, a kikötők építése, idegen forgalom fejlesztése főképpen a partiszűrős vízbázisok védelmével kerül ellentétbe, amely problémakör mellett eltörpül a vízi élővilág alakulása. Az EU felé nemcsak a NATURA 2000-es területeket kellene prezentálni, hanem az ivóvízellátás problematikáját is.

Hibák

A bevezetés első 5 bekezdése számos szakmai hibát tartalmaz. Át kell fogalmazni!

A 10.b pontban az Északi-középhegység karszt területeiről van szó. Idézem: „...a karszt területek veszélyeztetettsége igen nagy. Jelzik ezt pl. a miskolci, karsztra támaszkodó ivóvíz szennyeződése miatti megbetegedések”.

Ez a megfogalmazás azt sugallja, hogy itt állandó megbetegedésekről van szó, holott ez nem igaz. 2006-ban havária okozta, egyszeri járvány volt.

Nincs kiemelve viszont, hogy az éghajlatváltozásra ezek a tipikus karszterületek a legérzékenyebbek. Ez azért is lényegi kérdés, mert a természetvédelem és a vízgazdálkodás már most sem tud megegyezni az ökológiai vízigény és az ivóvíz felhasználás megosztásáról.

Egyéb megjegyzések

Fontosnak tartanám a problémák elemzésénél, annak következetes kiemelését, hogy az egyes problémák mesterséges vagy természetes eredetűek-e. (A vitaanyagból pl. nem derül ki, hogy az Alföld rétegvizeiben az arzén természetes, földtani eredetű. Ez nyilván fontos a megoldás szempontjából is, tudunk-e tenni valamit vagy sem. Felelősek vagyunk-e a bekövetkezett eseményért vagy sem. Ezt feltétlenül célszerű vizsgálni a társadalmi egyeztetések, PR szempontjából, és a Brüsszel felé történő tálalás szempontjából is, hiszen nem mindenki szakember. Az ilyen irányú értékeléseket a vízgazdálkodási tervek készítésénél a későbbiekben is fontosnak tartom következetesen végigvinni.

Áttekintvén a feladatokat az Ön által javasolt szempontrendszer szerint, többségében a problémaköröket Magyarországon már „kezelik” jogszabályokkal, sőt mi több nagyon sok probléma megoldására már régebben is elindultak programok (pl. vízbázis védelmi program, vízminőség javító program, Vásárhelyi terv stb.), vagy most nyílt pályázati forrás a problémák megoldására (KEOP, ROP).

Ilyen alapon lényegében a legtöbbjét az Ön által javasolt 4/b és c) kategóriába sorolnám. Azt hiszem azonban, hogy ez a fajta minősítést nem jelen véleményezés során kell megtenni, s nem is a vitaanyag feladata ez, hanem a vízgazdálkodási tervek elkészítése során elvárható követelményként kéne felállítani, hogy az egyes részvízgyűjtőkön jelentkező problémákat az Ön által javasolt szempontrendszer szerint vizsgálják és kategorizálják. Legfeljebb végeredményként nem kerülne bele mindegyik egyforma részletességgel a VKI-ba, mint ahogy Ön is javasolta, ne zárjuk ki már most annak a lehetőségét, hogy legalább egyszer végig gondolják a folyamatot a területen dolgozó szakemberek.

A következő lépésként azonban azt is vizsgálni kellene, hogy használhatók-e a jogszabályok. Sajnos azt tapasztalom a mindennapi gyakorlatban, hogy hiába vannak jogszabályok nem mindig oldhatók meg velük a problémák. Ezért érdemes lenne azt is vizsgálni, hogy ha van, megoldást ad-e mindenre a jogszabály, vagy azon változtatni kell.

A jogszabály vagy valamilyen más „intézkedési lépcső” meglétével leírni automatikusan egy feladatkört szerintem egyébként sem lehet. Erre mondok egy példát. Pl. a vízmennyiségi kérdéseket jelenleg a vízgazdálkodási törvény szabályozza, tegyük fel, hogy jól. Ugyanakkor mindenki tudja, hogy nemcsak a hévízkészletek nincsenek meghatározva, hanem más felszín alatti vízkészletek mennyisége sincs. Nincs meghatározva továbbá a vízszintekre a jogszabályban szereplő igénybevételi határérték sem. A 2008. év végi határidőt tekintve irreális elképzelés, hogy a most elkészülő vízgazdálkodási tervek keretében pontos vízkészlet számításokat végezzenek a szakemberek. Tehát valamiképpen biztosítani kellene annak lehetőségét, hogy legalább ott, ahol nagyon fontos, konkrét méréseken alapuló háttérszámítások születhessenek a jövőben. Jelenleg ugyanis nem nagyon vannak a felszín alatti vízre regionális szintű értékelések. Vagyis a probléma megoldásába sok esetben beletartozik a kutatás. Azt hiszem ez nagyon fontos, hogy ennek szükségességét az MHT kiemelje.

Budapest, 2008. június 6.

Üdvözlettel

Gondárné Sóregi Katalin

Hidrogeológiai szakosztály titkár

